

Humblement agenouillés devant l'autel

Par Jeremy R. Jaggi
des soixante-dix

Ταπεινές ψυχές γονατίζουν στους βωμούς

Από τον Πρεσβύτερο Τζέρεμι Ρ. Γιαγκι
Των Εβδομήκοντα

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous contractons et honorons nos alliances, nous nous lions au Sauveur, en obtenant un meilleur accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Je remercie le chœur pour le témoignage rendu à travers ce nouveau cantique.

Le nouveau cantique de Sainte-Cène « Pain de vie, toi, l'eau vive » me touche profondément. Une strophe du cantique dit : « Mon cœur brisé je viens offrir à l'autel, baissant le front. »

Ma compréhension de ces mots s'est approfondie peu de temps après que notre famille a quitté Newbury Park, en Californie, pour servir dans la mission d'Ogden, en Utah, en 2015. J'ai reçu une invitation à visiter la base aérienne de Layton en Utah. Je n'étais jamais allé sur une base militaire et je n'avais jamais rencontré d'aumônier de l'armée ni les hommes et les femmes qui travaillent à la sécurité et à la protection de leur pays.

L'aumônier Harp, comme les milliers d'autres aumôniers bénévoles et professionnels qui servent dans nos prisons, hôpitaux et installations militaires à travers le monde, m'a inspiré et édifié. La dernière étape de la visite était le sanctuaire. J'ai demandé à l'aumônier s'il intervenait auprès de toutes les personnes qui désiraient se recueillir, prier, méditer et adorer. Il est allé vers l'avant de la chapelle et a pris une croix de derrière les rideaux. Il m'a dit qu'il utilisait la croix pour les services protestants et catholiques. J'ai demandé ce qu'il utilisait pour nos frères et sœurs juifs. Il est allé à l'autre extrémité du mur avant et a sorti

Καθώς συνάπτουμε και τιμούμε τις διαθήκες μας, προσκολλόμαστε στον Σωτήρα, αποκτώντας μεγαλύτερη πρόσβαση στο έλεος, στην προστασία, στην καθαγίαση, στη θεραπεία και στην ανάπαυσή Του.

Σας ευχαριστούμε, χορωδία, για τη μαρτυρία σας μέσω αυτού του νέου ύμνου.

Ο νέος ύμνος μεταλήψεως «Ο άρτος της ζωής, το ζων νερό» γεμίζει την ψυχή μου. Ένας στίχος στον ύμνο λέει: «Τώρα έρχομαι μπροστά στον βωμό, προσφέροντάς Του την συντετριμμένη μου καρδιά».

Η κατανόησή μου για αυτά τα λόγια εμβάθυνε αμέσως μετά την αναχώρηση της οικογένειάς μας από το Νιούμπερι Παρκ της Καλιφόρνιας, για να υπηρετήσουμε στην Ιεραποστολή του Όγκντεν στη Γιούτα το 2015. Έλαβα πρόσκληση για να επισκεφθώ την αεροπορική βάση του Χιλ κοντά στο Λέιτον της Γιούτας. Δεν είχα πάει ποτέ σε στρατιωτική βάση, ούτε είχα συναντήσει στρατιωτικό ιερέα ή τους άνδρες και τις γυναίκες που εργάζονται για να παρέχουν ασφάλεια και προστασία στη χώρα τους.

Ο ιερέας Χαρπ, όπως και χιλιάδες άλλοι εθελοντές και επαγγελματίες ιερείς που υπηρετούν σε φυλακές, νοσοκομεία και στρατιωτικές εγκαταστάσεις μας σε όλο τον κόσμο, με ενέπνευσε και με εμπύχωσε. Η τελευταία μας στάση στη βάση ήταν το ιερό. Ρώτησα τον ιερέα αν τελούσε λειτουργίες για όλους τους ανθρώπους που επιθυμούσαν να συλλογισθούν, να προσευχηθούν, να διαλογισθούν και να λατρεύσουν. Πήγε στον μπροστινό τοίχο της εκκλησίας και έβγαλε έναν σταυρό πίσω από τις κουρτίνες. Είπε ότι χρησιμοποιούσε τον σταυρό για προτεσταντικές και καθολικές λειτουργίες. Ρώτησα τι χρησιμοποιού-

une étoile de David.

J'ai alors demandé : « Que faites-vous pour les services des saints des derniers jours ? » Il a rangé ces symboles et a montré du doigt l'autel en bois au milieu du sanctuaire. Il a dit que les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours préparent et bénissent le pain et l'eau sur l'autel. J'ai demandé si le large autel qui semblait fixé au sol était retiré avant les services de nos frères et sœurs juifs, musulmans, catholiques ou protestants. Il a répondu que l'autel restait en place, car plusieurs de ces confessions l'utilisent aussi à leur façon.

Abraham a construit un autel, a lié Isaac et s'apprêtait à sacrifier son fils unique quand sa main a été retenue. Il a alors déclaré, comme le Seigneur : « Me voici ! » Combien de fois le grand Je Suis ou l'un de ses prophètes ont-ils répondu à l'appel par ces mots : « Me voici » ?

Dans son sermon sur la montagne, le Sauveur nous a invités à nous réconcilier avec nos frères et sœurs avant de nous approcher de l'autel. Paul a enseigné que nous sommes « sanctifiés » à l'autel par l'expiation de Jésus-Christ.

Le prophète Léhi « quitta sa maison [...] et ses choses précieuses. [Puis] il construisit un autel [...] et fit une offrande au Seigneur [...] et rendit grâce au Seigneur. »

La Bible et le Livre de Mormon nous enseignent comment adorer le Fils de Dieu à l'autel. Pourquoi ?

Nos premiers parents, Adam et Ève, ont construit des autels et y ont adoré Dieu. Après avoir été chassés du jardin d'Éden et avoir adoré le Seigneur pendant de « nombreux jours », un ange leur est apparu et leur a posé une question poignante qui pourrait être posée à chacun de nous : « Pourquoi offres-tu des sacrifices au Seigneur ? »

Adam a répondu : « Je ne le sais. »

La réponse de l'ange à l'humble aveu d'Adam est superbe : « C'est une similitude du sacrifice du Fils unique du Père. [...] C'est pourquoi, tu feras tout ce que tu fais au nom du Fils, tu te repentiras et invoqueras dorénavant Dieu au nom du Fils. »

ούσε για τους Ιουδαίους αδελφούς και αδελφές μας και πήγε στην άλλη πλευρά του μπροστινού τοίχου και έβγαλε ένα αστέρι του Δαβίδ.

Κατόπιν ρώτησα: «Τι κάνετε για τις συγκεντρώσεις των Αγίων των Τελευταίων Ημερών;» Απομάκρυνε αυτά τα σύμβολα και έδειξε τον μεγάλο ξύλινο βωμό στο μέσον του ιερού. Είπε ότι τα μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών προετοιμάζουν και ευλογούν το ψωμί και το νερό στον βωμό. Ρώτησα αν ο μεγάλος, φαινομενικά στερεωμένος βωμός αφηρείτο πριν από τις λειτουργίες των Εβραίων, μουσουλμάνων, καθολικών ή προτεσταντών αδελφών μας. Είπε ότι ο βωμός παραμένει στη θέση του, γιατί αρκετές από αυτές τις θρησκείες χρησιμοποιούν επίσης τον βωμό με κάποιο τρόπο.

Ο Αβραάμ έκτισε έναν βωμό, έδεσε τον Ισαάκ και ήταν έτοιμος να θυσιάσει τον μοναχογιό του, αλλά το χέρι του κρατήθηκε και δήλωσε, όπως έχει διακηρύξει ο Κύριος: «Εδώ είμαι!» Πόσες φορές το Μέγα Εγώ Είμαι ή ένας από τους προφήτες Του προθυμοποιήθηκε να πει «Εδώ είμαι»;

Κατά την επί του Όρους ομιλία Του, ο Σωτήρας μάς κάλεσε να συμφιλιωθούμε με τους αδελφούς και τις αδελφές μας προτού πλησιάσουμε τον βωμό. Ο Παύλος δίδαξε ότι «[καθαγιάζομαστε]» στον βωμό μέσω της Εξιλέωσης του Ιησού Χριστού.

Ο προφήτης Λεχί «εγκατέλειψε το σπίτι του... και τα πολύτιμα αντικείμενά του... [Επειτα] έκτισε έναν βωμό... και έκανε προσφορά... και προσέφερε ευχαριστίες προς τον Κύριο».

Η Αγία Γραφή και το Βιβλίο του Μόρμον μάς διδάσκουν να λατρεύουμε τον Υιό του Θεού στους βωμούς. Γιατί;

Οι πρώτοι μας γονείς, ο Αδάμ και η Εύα, έχτιζαν βωμούς και λάτρευαν σε αυτούς. Αφού εξεδιώχθησαν από τον Κήπο της Εδέμ και λάτρευαν για «πολλές ημέρες», ένας άγγελος τους επισκέφθηκε και έκανε μία καυστική ερώτηση που θα μπορούσε να γίνει στον καθέναν μας: «Γιατί προσφέρεις θυσίες στον Κύριο;»

Ο Αδάμ απήντησε: «Δεν ξέρω».

Η απάντηση του αγγέλου στην ταπεινή παραδοχή του Αδάμ είναι εκπληκτική: «Αυτό ομοιάζει με τη θυσία του Μονογενούς του Πατέρα... Επομένως, θα πρέπει να κάνεις τα πάντα στο όνομα του Υιού, και να μετανοείς και να επικαλείσαι τον Θεό στο όνομα του Υιού παντοτινά».

La table de Sainte-Cène et les autels du temple symbolisent le sacrifice de Jésus-Christ et son expiation infinie.

Quand nous contractons des alliances et les honorons en recevant l'ordonnance de la Sainte-Cène à l'église, et la dotation et le scellement au temple, nous nous lions au Sauveur et obtenons un plus grand accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Miséricorde et protection à travers les alliances

Lorsque j'avais 15 ans, j'ai demandé à mon père si je pouvais manquer la réunion de Sainte-Cène, seulement un dimanche en janvier, à l'occasion d'un match spécial de football américain. Il a répondu que j'étais suffisamment âgé pour prendre cette décision par moi-même et m'a suggéré de réfléchir à un simple conseil. Il a dit : « Si tu décides de manquer la réunion de Sainte-Cène une fois, il sera beaucoup plus facile de refaire le même choix plus tard. »

Si le Sauveur est le grand rassembleur, alors l'adversaire est le séparateur. Lui, Satan, nous tente afin de nous éloigner de nos lieux d'adoration consacrés et de la protection de Jésus-Christ. Quand nous adorons le Sauveur, nous recevons « le pouvoir de résister au courant naturel du monde ». Quand nous prenons le temps de communier avec lui, nous avons la promesse d'être « délivré[s] de Satan ». « Puis, si nous gardons nos alliances, il nous dote de son pouvoir fortifiant. » Oh, combien je chéris l'expérience de communier avec le Sauveur par les alliances que je fais aux autels sacrés.

L'acquisition d'une compréhension de l'expiation éternelle du Sauveur, ligne sur ligne, précepte sur précepte, agit comme une vaccination spirituelle contre les ruses de l'adversaire. Les jeunes Elder Jaggi, à Mexico, Zuster (sœur) Jaggi, en Belgique, et d'autres missionnaires à travers le monde ont bien plus de chances de voir leurs amis demander les bénédictions du baptême et du don du Saint-Esprit si ces amis assistent à la réunion de Sainte-Cène dans la semaine qui suit leur premier contact avec eux.

Un jeune adulte aux Tonga ou aux Samoa a

Η τράπεζα μεταλήψεως και οι βωμοί του ναού συμβολίζουν τη θυσία του Ιησού Χριστού και την απέραντη Εξιλέωσή Του.

Καθώς συνάπτουμε και τιμούμε τις διαθήκες μας, λαμβάνοντας τις διατάξεις της μεταλήψεως στην εκκλησία και στην προικοδότηση και επισφράγιση στον ναό, δεσμευόμαστε στον Σωτήρα, αποκτώντας μεγαλύτερη πρόσβαση στο έλεος, στην προστασία, στην καθαγίαση, στην ίαση και στην ανάπαυσή Του.

Έλεος και προστασία μέσω διαθηκών

Ως 15χρονος νέος άνδρας, ρώτησα τον μπαμπά μου αν θα μπορούσα να παραλείψω τη συγκέντρωση μεταλήψεως – μόνο μία Κυριακή του Ιανουαρίου για έναν ειδικό αγώνα αμερικανικού ποδοσφαίρου. Είπε ότι ήμουν αρκετά μεγάλος για να κάνω αυτή την επιλογή για τον εαυτό μου και μου ζήτησε να σκεφτώ μια συμβουλή. Είπε: «Αν επιλέξεις να χάσεις τη μετάληψη μία φορά, είναι πολύ ευκολότερο να επιλέξεις να την χάσεις ξανά».

Αν ο Σωτήρας είναι ο μεγάλος συνδετικός κρίκος, τότε ο εναντίος είναι ο κρίκος ο διαχωριστικός. Αυτός, ο Σατανάς, μας βάζει σε πειρασμό να ξεχωρίσουμε τον εαυτό μας από τους αφιερωμένους τόπους λατρείας μας και από την προστασία του Ιησού Χριστού. Όταν λατρεύουμε τον Σωτήρα, λαμβάνουμε «δύναμη να προχωρήσ[ου]με» ενάντια στο φυσικό κοσμικό ρεύμα. Όταν περνούμε χρόνο σε επικοινωνία μαζί Του, έχουμε την υπόσχεση να «ελευθερωθ[ού]με» από τον Σατανά. «Κατόπιν, καθώς τηρούμε τις διαθήκες μας, Εκείνος μας προικοδοτεί με τη[ν]... ενδυαμωτική Του δύναμη». Ω, πόσο αγαπώ την εμπειρία της επικοινωνίας με τον Σωτήρα μέσω διαθηκών που συνήφθησαν σε αγίους βωμούς.

Η ανάπτυξη της κατανόησης της αιώνιας Εξιλέωσης του Σωτήρος γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα, παρέχει έναν πνευματικό εμβολιασμό εναντίον των τεχνασμάτων του εναντίου. Ο νεαρός Πρεσβύτερος Γιάγκι στο Μεξικό, ο Ζούστερ Γιάγκι στο Βέλγιο και άλλοι ιεραπόστολοι σε όλον τον κόσμο είναι πολύ πιο πιθανόν να δουν τους φίλους τους να διεκδικούν τις ευλογίες της βαπτίσεως και να λαμβάνουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, αν οι φίλοι τους παρευρίσκονται στη συγκέντρωση μεταλήψεως εντός της πρώτης εβδομάδας επικοινωνίας με αυτούς.

Ένας νέος ενήλικος στην Τόνγκα ή τη Σαμόα

bien plus de chance d'être scellé dans la maison du Seigneur s'il s'est préparé pour sa dotation et l'a reçue peu après la fin de ses études. Pendant la dotation, les membres sont incités à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Quand nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque promesse faite et tenue.

Réflexion et sanctification

Quand, humblement et symboliquement, nous nous agenouillons devant les autels du Seigneur, nous avons l'occasion de réfléchir, « arrêté[s] quant à l'orgueil de [notre] cœur, [nous humiliant] devant Dieu ». Lorsque j'étais jeune, avant que je sorte avec mes amis, ma mère me disait souvent : « Rappelle-toi qui tu es et passe me voir quand tu rentres. » Il m'arrivait parfois de ne pas passer la voir quand je rentrais à la maison, car il était trop tard. Je regrette d'avoir manqué ces tête-à-tête importants avec ma mère.

Aujourd'hui, je me réjouis de mes tête-à-tête avec notre Père céleste. Dans mon rituel quotidien de culte personnel, quand je m'agenouille pour prier, à côté de mon lit ou avec ma famille, je m'imaginer agenouillé devant un autel, réfléchissant à ma vie et l'examinant. Je pense à la Sainte-Cène, aux morceaux entiers de pain, brisés et rompus pour nous, chacun étant un symbole du corps brisé de notre Rédempteur. Je me rappelle l'enseignement de Dallin H. Oaks que « chaque morceau de pain est unique, tout comme les individus qui en prennent sont uniques ». Quand je m'agenouille pour prier, je réfléchis à la manière dont je peux offrir ma volonté à Dieu.

David A. Bednar a enseigné : « L'ordonnance de la Sainte-Cène est une invitation sainte et répétée à nous repentir sincèrement et à nous régénérer spirituellement. L'acte de prendre le pain et l'eau n'offre pas, en soi, le pardon des péchés. Mais, si nous nous préparons consciencieusement et participons à cette sainte ordonnance, le cœur brisé et l'esprit contrit, alors nous avons la promesse que nous aurons toujours l'Esprit du Seigneur avec nous. Et, par le pouvoir sanctificateur du Saint-Esprit et sa compagnie

être, il est beaucoup plus probable que nous serons scellés dans la maison du Seigneur, si nous nous sommes préparés pour la dotation et l'avons reçue peu après la fin de nos études. Pendant la dotation, les membres sont encouragés à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Lorsque nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque promesse faite et tenue.

Στοχασμός και καθαγιασμός

Όταν ταπεινά και συμβολικά γονατίζουμε στους βωμούς του Κυρίου, είναι μια ευκαιρία για στοχασμό: «Συγκρατ[ούμαστε] ως προς την υπερηφάνεια της καρδιάς [μας]... ταπεινών[ουμε] τους εαυτούς μας] ενώπιον του Θεού». Πριν βγω έξω με τους φίλους μου ως νέος, η μητέρα μου έλεγε συχνά: «Θυμήσου ποιος είσαι και ενημέρωσε με όταν επιστρέψεις στο σπίτι». Μερικές νύχτες δεν τη ενημέρωνα επειδή έφτανα σπίτι πολύ αργά. Λυπάμαι που έχασα αυτές τις σημαντικές συνομιλίες με τη μαμά.

Σήμερα ανυπομονώ να έχω ενημερωτικές διασυνδέσεις με τον Επουράνιο Πατέρα. Στο καθημερινό μου πρότυπο προσωπικής λατρείας, γονατίζω σε προσευχή, δίπλα στο κρεβάτι μου ή συγκεντρωμένος με την οικογένεια και φαντάζομαι τον εαυτό μου να γονατίζει στους βωμούς, να συλλογίζομαι και να εξετάζω τη ζωή μου. Σκέπτομαι τη μετάληψη, δηλαδή ολόκληρα κομμάτια ψωμιού, τεμαχισμένα και κομμένα για εμάς, το καθένα να είναι σύμβολο του πληγωμένου σώματος του Σωτήρος μας. Θυμάμαι τη διδασκαλία του Προέδρου Ντάλλιν Χ. Όουκς ότι «κάθε κομμάτι ψωμιού είναι μοναδικό, όπως τα άτομα που μεταλαμβάνουν είναι μοναδικά». Όταν γονατίζω σε προσευχή, σκέπτομαι πώς μπορώ να δώσω στον Θεό τη θέλησή μου.

Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Α. Μπέντναρ δίδαξε πως «η διάταξη της μεταλήψεως είναι μία άγια και επαναλαμβανόμενη πρόσκληση να μετανοούμε ειλικρινά και να ανανεωνόμαστε πνευματικά. Η πράξη της μεταλήψεως από μόνη της δεν προσφέρει άφεση αμαρτιών. Όμως καθώς προετοιμαζόμαστε ευσυνείδητα και συμμετέχουμε σε αυτή την άγια διάταξη με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, τότε η υπόσχεση είναι ότι θα μπορούμε πάντοτε να έχουμε το Πνεύμα του Κυρίου μαζί μας. Και με τη δύναμη καθαγιά-

constante, nous pouvons toujours conserver le pardon de nos péchés. »

Quand Amy et moi examinons en détail les expériences de notre vie, nous célébrons le don d'amour et de sacrifice parfaits de Jésus-Christ. Nous voyons aussi à quel point l'enfer s'est déchaîné. Comment pouvons-nous surmonter le jugement, l'anxiété, la dépression, le cancer, le diabète, le harcèlement en ligne, le vol d'identité, une fausse couche, la perte d'un enfant, d'un frère ou d'un père ? C'est parce que Jésus-Christ a pris la coupe amère d'étourdissement, la coupe de colère – pour moi, pour ma famille et pour nous tous!

Gethsémané, tableau d'Adam Abram, publié avec la permission de altusfineart.com © 2025

La « coupe amère » qu'il a bu dans le jardin de Gethsémané et sa souffrance « intensifiée » sur la croix du Calvaire nous permettent de déposer notre dureté, notre rébellion, notre violence, nos colères et nos frayeurs sur les autels du Seigneur, et d'être continuellement « sanctifié[s] » par la réception du Saint-Esprit.

Patricia Holland a dit : « Ma prière la plus sincère pour vous et moi aujourd'hui est que nous renoncions complètement à nous-mêmes, et que nous nous déposions sur l'autel des promesses et de la paix de Dieu, où que nous soyons et quoi que nous ayons fait. »

Un lieu de guérison et de repos

Quand nous venons à l'autel, nous n'obtenons pas de récompense ; nous en apprenons plus sur Celui qui donne. C'est en apprenant ainsi et en nous liant à Dieu par alliance que nous obtenons la guérison. Néphi a dit : « Il m'a rempli de son amour, oui, jusqu'à ce que ma chair en soit consumée. » Et notre Sauveur aimant nous a lancé l'invitation : « N'allez-vous pas maintenant revenir à moi, et vous repentir de vos péchés, et être convertis, afin que je vous guérisses? »

Quand elles étaient petites, une des histoires favorites de nos deux aînées, Mackenzie et Emma, était *Le Monde de Narnia : Le Lion, la Sorcière blanche et l'Armoire magique*. Nous aimions tous le grand Lion, Aslan. Nous avons gardé un souvenir mémorable du passage où le grand Lion donne sa vie pour Edmund. Mémorable, parce que les parents, tout comme les

seως του Αγίου Πνεύματος ως διαρκούς συντρόφου μας, μπορούμε πάντοτε να διατηρούμε άφεση των αμαρτιών μας».

Όταν η Έμμη και εγώ εξετάζουμε προσεκτικά τις εμπειρίες της ζωής μας, γιορτάζουμε το δώρο της τέλει αγάπης και της θυσίας του Ιησού Χριστού. Βλέπουμε επίσης πώς η μανία της κόλασης έχει εξαπολυθεί. Πώς μπορούμε να υπερνικήσουμε την κρίση, το άγχος, την κατάθλιψη, τον καρκίνο, τον διαβήτη, τον διαδικτυακό εκφοβισμό, την κλεμμένη ταυτότητα, τις χαμένες εγκυμοσύνες, την απώλεια ενός παιδιού, ενός αδελφού και ενός πατέρα; Επειδή ο Ιησούς ήπιε από το πικρό ποτήρι του τρέμουλου, το ποτήρι της οργής – για μένα, για την οικογένειά μου, για όλους μας!

Γεθσημανή, υπό Adam Abram, κατόπιν altusfineart.com © 2025

Το «πικρό ποτήρι» που Εκείνος ήπιε στον Κήπο της Γεθσημανή και τα Πάθη Του που «εντάθηκαν» στον σταυρό στον Γολγοθάμας επιτρέπουν να εναποθέσουμε το δύσκολο, το αυθάδες, το βίαιο, το οργισμένο και το τρέμουλο πάνω στους βωμούς του Κυρίου και να «αγιασθ[ούμε] με τη λήψη του Αγίου Πνεύματος» πάντοτε.

Η αδελφή Πατρίσια Χόλλαντ είπε: «Η βαθύτερη προσευχή μου για εσάς και για εμένα σήμερα είναι να παραδοθούμε ολοκληρωτικά, να αφεθούμε στον βωμό των υποσχέσεων και της ειρήνης του Θεού όπου και αν είμαστε και άσχετα από το τι έχουμε κάνει».

Ένας τόπος ιάσεως και αναπαύσεως

Όταν ερχόμαστε στον βωμό, δεν κερδίζουμε ανταμοιβή. Μαθαίνουμε για τον Δότη των Δώρων. Σε αυτήν τη μάθηση και τη δέσμευση διαθήκης έρχεται ίαση. Ο Νεφί είπε: «Με γέμισε με την αγάπη του, ακόμη και μέχρι τη φθορά της σάρκας μου». Και ο αγαπημένος μας Σωτήρας ζήτησε: «Δεν θα επιστρέψετε σε μένα, και δεν θα μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας και δεν θα μεταστραφείτε, για να σας θεραπεύσω;»

Όταν οι δύο μεγαλύτερες κόρες μας Μακένζυ και Έμμη ήταν μικρές, μία από τις αγαπημένες τους ιστορίες ήταν Τα χρονικά της Νάρνια: Το λιοντάρι, η μάγισσα και η ντουλάπα. Όλοι ερωτητήκαμε το λιοντάρι, τον Ασλάν. Μία από τις πιο αξιομνημόνευτες νύχτες μας διαβάζοντας το βιβλίο ήταν όταν το μεγάλο λιοντάρι έδωσε τη ζωή του για τον Έντμουντ. Αξιομνημόνευτο γιατί

enfants, ont versé des larmes lorsque la Sorcière blanche a tué le lion sur la table de pierre. Mémorable, car l'espoir a perduré, malgré la tragédie, jusqu'à ce que le spectaculaire se produise. Des cris de joie ont résonné dans la petite chambre quand Aslan a été ressuscité et a dit : « Si la Sorcière connaissait le véritable sens du sacrifice, [...] elle saurait que, si une victime consentante, qui n'a commis aucune trahison, mourait à la place d'un traître, la Table de pierre se briserait et la mort elle-même serait vaincue. »

Jésus-Christ guérit toutes les blessures. Grâce à Jésus-Christ, nous pouvons vivre à nouveau.

À la conférence générale d'octobre 2022, le président Nelson a raconté une visite de groupe qui s'est déroulée lors des visites guidées d'un temple. Un jeune garçon était là. Le président Nelson a enseigné :

« Quand le groupe est entré dans une salle de dotation, le garçon a pointé du doigt l'autel où les personnes s'agenouillent pour contracter des alliances avec Dieu et a dit : 'Oh, c'est bien ! Il y a un endroit où les gens peuvent se reposer pendant leur parcours dans le temple.' »

« Il n'avait certainement aucune idée du lien entre le fait de contracter une alliance avec Dieu dans le temple et la magnifique promesse du Sauveur :

« 'Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai repos. »

« 'Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, [...] et vous trouverez repos pour vos âmes.

« 'Car mon joug est doux et mon fardeau léger' [Matthieu 11:28-30; italiques ajoutées]. »

« Le Fils de l'homme n'a pas où reposer sa tête », pourtant il invite ses disciples, vous et moi, à la table de Sainte-Cène pour qu'ils se reposent avec lui. La paix règne quand on est humblement agenouillé devant l'autel. Les bras de notre Sauveur sont tendus, sa table est prête. Venez adorer le Fils de Dieu à ses autels sacrés. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

γονείς και θυγατέρες έχυσαν δάκρυα καθώς η ζωή του λιονταριού αφαιρέθηκε στο πέτρινο τραπέζι από τη Μάγισσα. Αξιομνημόνευτο γιατί η ελπίδα επέμεινε, παρά την τραγωδία, μέχρι που συνέβη το θαυματικό. Κραυγές χαράς αντήχησαν σε εκείνο το μικρό υπνοδωμάτιο, όταν ο Ασλάν αναστήθηκε και είπε: «Αν [η Μάγισσα γνώριζε το αληθινό νόημα της θυσίας]... θα [ήξερε] ότι [αν] ένα πρόθυμο θύμα που δεν είχε διαπράξει καμία προδοσία [πέθαινε] στη θέση ενός προδοτή, το [Πέτρινο] Τραπέζι θα ράγιζε και ο ίδιος ο θάνατος θα [άρχισε να ξετυλίγεται]». »

Ο Ιησούς Χριστός θεραπεύει όλες τις πληγές. Ο Ιησούς Χριστός καθιστά δυνατή την εκ νέου ζωή.

Στην ομιλία του για τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2022, ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον περιέγραψε μία ομάδα περιοδείας που πηγαίνει στα θυρανοίξια ναού. Ένα μικρό αγόρι ήταν εκεί. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον δίδαξε:

«Όταν η ομάδα περιοδείας εισήλθε σε μία αίθουσα προικοδότησης, το αγόρι έδειξε τον βωμό, όπου οι άνθρωποι γονατίζουν για να συνάψουν διαθήκες με τον Θεό και είπε: "Α, αυτό είναι ωραίο. Ορίστε ένα μέρος ώστε οι άνθρωποι να αναπαυτούν στο ταξίδι τους στον ναό". »

«... Πιθανόν να μην είχε ιδέα για την άμεση σύνδεση μεταξύ της σύναψης διαθήκης με τον Θεό στον ναό και της εκπληκτικής υπόσχεσης του Σωτήρος:

«"Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω.

«"Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.

«"Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ" [Κατά Ματθαίον 11:28-30. Η πλάγια γραφή προστέθηκε]. »

«Ο Υιός του Ανθρώπου δεν έχει μέρος να γείρει το κεφάλι του», ωστόσο κάλεσε τους μαθητές Του, εσάς και εμένα, στην τράπεζα μεταλήψεως να αναπαυθούμε εκεί μαζί Του. Όταν «ταπεινές ψυχές γονατίζουν στους βωμούς», η ειρήνη αφθονεί. Οι βραχίονες του Σωτήρος μας είναι απλωμένοι. Το τραπέζι Του έχει στρωθεί. Ελάτε και λατρέψτε τον Υιό του Θεού στους αγίους βωμούς Του. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.